

VETERINAIR BEROEPSCOLLEGE

Beslissing in de zaak onder nummer van: VB 2007/26

V E T E R I N A I R B E R O E P S C O L L E G E

Dossiernummer: **VB 07/26**

Uitspraak

in de zaak van

X
wonende te A,
appellante van een uitspraak
van 18 oktober 2007 van het
Veterinair Tuchtcollege (2006/83)

1. Het verloop van de procedure

Het Veterinair Tuchtcollege heeft bij uitspraak van 18 oktober 2007, verzonden op 19 oktober 2007, ongegrond verklaard de klacht van X, wonende te A (hierna te noemen appellante), dat Y, dierenarts te B (hierna te noemen beklaagde), te kort is geschoten in de zorg die hij in zijn hoedanigheid van dierenarts had behoren te betrachten ten opzichte van de hond van appellante, met betrekking tot welk dier zijn hulp was ingeroepen.

Appellante heeft bij beroepschrift van 18 december 2007 bij het Veterinair Beroepscollege beroep ingesteld tegen voormelde beslissing. Bij brief van 16 juni 2008 heeft appellante het beroepschrift aangevuld.

Als gemachtigde van beklaagde heeft Z, werkzaam bij W, bij brief van 31 januari 2008 op het beroepschrift gereageerd.

De behandeling ter openbare zitting van het Veterinair Beroepscollege heeft plaatsgevonden op 2 juli 2008. Bij die gelegenheid hebben appellante en beklaagde, bijgestaan door Z, hun standpunten nader toegelicht.

Gelet op de samenhang is deze zaak tegelijk, maar niet gevoegd, behandeld met de beroepen met nummers VB07/27 en 07/28, welke beroepen eveneens door appellante zijn ingediend.

2. De vaststaande feiten

Het Veterinair Beroepscollege is uitgegaan van de volgende feiten en omstandigheden.

2.1 Op 13 juli 2006 heeft appellante haar hond, een boxer genaamd Beau en geboren op 8 april 2002, aan beklaagde aangeboden omdat een lymfeklier onder zijn linker oor was opgezet en omdat hij meer dan normaal dronk en urineerde. Beklaagde heeft vastgesteld dat bij de linker kaakomslag een duidelijke zwelling aanwezig was. De rechter kaakomslag was op dat moment vrij van zwelling en de lymfeknopen waren normaal. Ook de boeglymfeklieren toonden geen activiteit. Beklaagde stelde de waarschijnlijkheidsdiagnose 'lymfeklierontsteking' en heeft een behandeling ingesteld met Amoxicilline en een ontstekingsremmer. Met betrekking tot de klacht polydipsie/polyurie heeft beklaagde appellante geadviseerd de antibioticumkuur af te maken en daarna ter controle terug te komen.

2.2 Op 20 juli 2006 heeft appellante beklaagde telefonisch geconsulteerd omdat de zwelling nog niet weg was en de hond nog veel dronk. Beklaagde heeft geadviseerd om, indien geen plotselinge verslechtering optrad, de kuur met Amoxicilline af te maken en bij de volgende controle het bloed van de hond te onderzoeken.

2.3 De verdere behandeling is door praktijkgenoten van beklaagde voortgezet.

2.4 Op 8 augustus 2006 heeft appellante de hond aangeboden aan een dierenarts van een andere praktijk, die de diagnose lymfeklierkanker stelde. De hond is nog diezelfde dag geëuthanaseerd.

3. De uitspraak van het Veterinair Tuchtcollege

Het Veterinair Tuchtcollege heeft aan de bestreden beslissing, waarin appellante is aangeduid als klaagster, de volgende overwegingen ten grondslag gelegd.

“5.1.

In geding is of beklaagde te kort is geschoten in de zorg die hij als dierenarts had behoren te betrachten ten opzichte van de hond van klaagster, met betrekking tot welk dier zijn hulp was ingeroepen.

5.2.

Klaagster heeft gesteld dat beklaagde in die zorg tekort is geschoten omdat hij haar onvoldoende heeft onderzocht en daardoor niet terstond heeft geconstateerd dat de hond leed aan kanker in de lymfeklieren.

Beklaagde heeft uiteengezet op welke wijze hij de hond heeft onderzocht en wat daarbij de beperkingen waren.

Het College overweegt dat beklaagde adequaat onderzoek heeft verricht, dat hij op basis van dit onderzoek de waarschijnlijkheidsdiagnose 'lymfeklierontsteking' heeft kunnen stellen en dat hij daarvoor een veterinaire niet onjuiste therapie heeft ingesteld.

5.3.

Klaagster heeft voorts gesteld, dat door het lichaam van de hond voortdurend schokjes van pijn gingen, hetgeen voor beklaagde een aanwijzing had behoren te zijn dat de toestand van de hond ernstig was.

Het College overweegt dat het vaker voorkomt dat honden schokjes vertonen. Anders dan klaagster meent, kan er niet zonder meer van worden uitgegaan dat dit verschijnsel wordt veroorzaakt door pijn. Een eenduidige oorzaak is daarvoor niet aan te geven.

5.4.

De conclusie uit het voorgaande is dat de klacht ongegrond dient te worden verklaard.”

4. De overwegingen van het Veterinair Beroepscollege

4.1 Appellante heeft gesteld dat beklaagde op 13 juli 2006 heeft nagelaten om alle klieren te onderzoeken en daardoor een verkeerde diagnose heeft gesteld. Als direct de diagnose lymfeklierkanker was gesteld, was haar hond veel leed bespaard gebleven. Beklaagde heeft gesteld dat hij op grond van zijn bevindingen op 13 juli 2006 tot de diagnose lymfeklierontsteking heeft kunnen komen en dat hij het niet noodzakelijk en niet verantwoord achtte om nader onderzoek te doen, dat onder narcose zou hebben moeten plaatsvinden.

4.2 Alvorens op de stellingen van appellante in te gaan, overweegt het Veterinair Beroepscollege dat de dierenarts die op 8 augustus 2006 de diagnose ‘lymfeklierkanker’ heeft gesteld, dit heeft gedaan na het voelen van de verscheidene lymfeklieren. Zij heeft geen nader onderzoek gedaan, ter bevestiging van deze waarschijnlijkheidsdiagnose. Evenmin heeft er sectie plaatsgevonden na het overlijden van de hond. Het Veterinair Beroepscollege is van oordeel dat op grond van deze omstandigheden niet als vaststaand kan worden aangenomen dat er sprake is geweest van een maligne lymfoom.

4.3 Ten aanzien van de stellingen van appellante overweegt het Veterinair Beroepscollege als volgt.

Op grond van de bevindingen op 13 juli 2006 was het veterinaire niet onjuist dat beklaagde de waarschijnlijkheidsdiagnose lymfeklierontsteking stelde. Ook de door beklaagde voorgeschreven medicatie was, gelet op die waarschijnlijkheidsdiagnose, veterinaire niet onjuist.

Anders dan appellante, is het Veterinair Beroepscollege van oordeel dat beklaagde kon afzien van nader onderzoek van alle andere lymfeklieren, omdat beklaagde reeds had vastgesteld dat de rechter kaakomslag geen zwelling vertoonde, de lymfeknopen normaal waren en de boeglymfeklieren geen activiteit vertoonden, te meer omdat nader onderzoek waarschijnlijk onder narcose zou moeten plaatsvinden. Onder de gegeven omstandigheden was nader onderzoek onder narcose niet geïndiceerd.

De stelling van appellante dat beklaagde ten onrechte heeft nagelaten alle lymfeklieren te onderzoeken, waardoor hij de diagnose ‘lymfeklierkanker’ heeft gemist, wordt door het Veterinair Beroepscollege derhalve als onjuist verworpen.

Het beroep treft derhalve geen doel.

Slotsom

Op grond van het vorenoverwogene komt het Veterinair Beroepscollege tot de slotsom dat het ingestelde beroep verworpen dient te worden en dat de bestreden beslissing van het Veterinair Tuchtcollege met verbetering van gronden dient te worden bevestigd.

5. Beslissing in beroep

Het Veterinair Beroepscollege:

- verwerpt het beroep.

Aldus gewezen door de voorzitter mr. C.R.L.R.M. Ficq en de leden mr. I.M. Davids,

mr. J.M. Willink, drs. M.I. de Nijs (dierenarts) en drs. M.A. van Messel (dierenarts), in tegenwoordigheid van de secretaris mr S.F.G. Cornel-van der Meulen.

w.g. Secretaris

w.g. Voorzitter

Uitgesproken op de openbare zitting van het Veterinair Beroepscollege op 30 oktober 2008 te Den Haag door mr. H.C. Cusell, plaatsvervangend voorzitter van dat college, in aanwezigheid van de secretaris mr. S.F.G. Cornel-van der Meulen.

w.g. Secretaris
Voor eensluidend afschrift,
Secretaris

w.g. Plv. Voorzitter